

bejderne Staten Arbejde for 20 Øre, naar andre ville betale dem 30 Øre? Jeg kan slet ikke indse, af hvilken Grund private Arbejdsgivere, som man dog ellers ikke plejer at betegne som saa overordentlig flotte med Hensyn til Betalingen af Arbejds løn, skulde betale mere, end de behøve, og hvorfor Staten, som man ellers mener arbejder dyrt, ja ofte betaler mere, end den behøver, skulde kunne faa det samme Arbejde udført for en Pris, der er 33 pCt. billigere end den private Arbejdsgiver. Jeg ved ikke, hvorfor Arbejdere, som gennem Overenskomst med deres Arbejdsgivere have faaet fastsat den Løn, for hvilken de ville arbejde, ikke ogsaa skulde kunne blive enige med Staten om det samme Vederlag. Det kan umuligt være Statens Opgave at undersøge, hvilken Løn private Arbejdsgivere betale, men det maa være Arbejderne og deres Organisationers Sag at virke for, at der foreslaas og træffes Overenskomst om Lønning. Der er ikke nogen anden Vej at gaa. At stille den Fordring op, som er opstillet her, er i Virkeligheden at stille Sagen paa Hovedet og efter min Overbevisning ikke i Længden til Gavn for Arbejderne. Der kan nemlig ikke være nogen Rimelighed i at opstille bestemte Lønsatser pr. Arbejder og pr. Time i en Lov og saaledes begrænse den Adgang, Arbejderen har til at forlange og efter Overenskomst har til at erholde den Løn, han selv anser for at være passende. Dertil kommer nu, hvad der allerede er fremhævet fra forskellige Sider, at det er en Sag af principiel Betydning. Ikke blot den ærede Ordfører men alle, der have haft Ordet, have udtalt, at det var et stort, et principielt Spørgsmaal overhovedet at fastsætte Arbejds løn ved Lov. Deri er jeg ganske enig. For Fagorganisationerne, blev det dernæst sagt, er det af stor Betydning, at Arbejderne hos Staten ikke nøjes med daarligere Løn end hos private. Javel, for Fagorganisationerne er det af stor Betydning; men lad dem saa virke for, at det ikke sker. Staten kan umuligt gennem Lov søge derfor. At den bør søge for, at de ikke-faglærte Timearbejdere ikke blive slet betalte, er jeg enig i; men at føre hele dette Forhold ind paa Loven, maa jeg ganske bestemt modsætte mig, da jeg ikke kan se, at det fører til det Maal, som er ønsket, nemlig at der bliver Sikkerhed for, at de faa den Løn, som private Arbejdsgivere betale. Naar der virkelig i et Fag er en „gældende“ Løn, maa ogsaa Staten betale denne Løn, hvis Arbejderne opstille Fordringer derom, ellers ophører

den at være „gældende“. Jeg ved nu ikke, om den ærede Forespørger mener, at jeg med disse Udtalelser er „i Overensstemmelse med Tidens Udvikling og Tidens Krav“; men jeg tror ganske bestemt, at det ikke er Tidens Udvikling, at den, der køber en Vare, skal sætte Prisen, men den, der sælger den, og naar man ikke vil sælge den til Spotpris, bliver man enig om ikke at sælge den under en vis Pris. Det er ad denne Vej, Arbejderstanden maa gaa frem og er gaaet frem, og jeg tror ikke, der er nogen anden Vej. Det direkte til mig rettede Spørgsmaal, om jeg vilde anse mig for berettiget til paa egen Haand at betale de i Ændringerne nævnte Arbejdspriser, skal jeg besvare derhen, at jeg anser mig for bemyndiget til at betale den Løn, for hvilken det Arbejde, som fordres for Staten, kan blive udført paa forsvarlig Maade.

Hvad Spørgsmaalet om Ministerialbygningernes elektriske Belysning angaar, er Nægtelsen motiveret paa to Maader: først at der ikke bliver bestilt saa meget deroppe, eller at Arbejdet ikke er meget omfattende, og dernæst at Indlægningen af elektrisk Lys vilde være forbunden med Fare for Ildebrand. Den sidste Indvending kan jeg nok tiltræde efter den senere Tids beklagelige Erfaringer, men jeg antager, at den ærede Ordfører ikke vil fortænke mig i, at jeg ikke uden videre kan tiltræde den første Del af Motiveringen. Der bestilles virkelig ikke saa ganske lidt deroppe, saa længe man kan se ved daarlig Belysning. Vi maa altsaa finde os i, at det elektriske Lys ikke denne Gang og maaske heller ikke senere bliver indlagt i Ministerialbygningerne, og jeg skal ikke nægte, at dermed vil ogsaa det Ansvar bortfalde, jeg vilde føle, hvis der skulde resultere en Ulykke af den elektriske Belysnings Indlæg efter mit Forslag.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Aalborg tekniske Skole, er det min Mening, at Finansudvalget meget vel kunde være gaaet saa vidt at tage Aalborgs Byggegrund med i Beregningen af det Tilskud, man nu vil tilstaa den. Jeg tror ikke, man vilde træde Retfærdigheden for nær, hvis man havde gjort det. Tværtimod vilde man paa den Maade have stillet Aalborg tekniske Skole paa lige Fod med de øvrige Skoler, idet i sin Tid Værdien af denne Grund ikke blev tagen med i Beregningen efter de — i Mod sætning til nu — den Gang gældende Regler. Paa den anden Side er det ubestrideligt, at ved det, som Flertallet foreslaar, nemlig at yde Aalborg tekniske Skole $\frac{1}{2}$